

There are no translations available.

Lung e drumul din Bucuresti până in Neamț iar odată ajuns într-o tainică intersecție din Târgu-Neamț nu știi încotro s-o apuci mai întâi. E un mesmerism prin locurile alea sfinte: dintr-o dată te trezești ca nu mai poți pleca. De la Vovidenia sau de la Sihăstria, de la Sihla sau de la Secu, de la Vărătic sau de la Agapia...Dar mare mi-a fost mirarea să descopăr o Agapie și la câmpie, in Ilfov. La Ciolpani, adică la vreo 35 km de București. Sau 27 km de Ploiesti, cum vii pe DN1 spre Capitală...

Până să ajungi la Mănăstirea Tiganesti, in sătucul maicuțelor, drumul mai ține puțin prin temuții Codri ai Vlasiei (ce a mai ramas din ei). La un moment dat lași în urmă chiar un drumeag păzit, o alee care duce către o locuință prezidențială

Si după alte câteva sute de metri îți îți răsare in fața ochilor un turn clopotniță marcat de o serie de clădiri de un alb din insule grecești. Deja te afli printre cele 67 de căsuțe monahale, într-o curățenie de rezervație de golf britanică!

Oficial, povestea mănăstirii de la Țigănești începe in sec. XVIII, printr-un act dintre Matei Tiganescu și verișoara sa, Paraschiva Caplescu. Dar mai este și o legenda care pomenește de Mihai Viteazul și un schit cu nevoitori de la Sf. Munte Athos. In orice caz, biserica actuală dainuiește de la 1812, cand vechiul sfânt lăcaș din lemn este dărâmat, incinta fiind neincăpătoare pentru obștea de maicuțe. Noua biserică are hramul Adormirea Maicii Domnului iar ctitor este banul Radu Golescu.

Trecerea timpului și acțiunea cutremurelor au afectat biserica și celelalte clădiri, care au fost

consolidate și restaurate. Pictura în frescă, originala a bisericii se păstrează doar în pridvor, restul fiind refăcută în 1929 de pictorul Gheorghe Belizarie, în stil neobizantin.

Dar faima Mănăstirii a crescut și prin sânguința măicuțelor în atelierele de țesătorie de la Țigănești. Mai mult, Patriarhul Miron Cristea a înzestrat atelierul cu o mică fabrică de țesut stofă pentru veșmintele preoțești. Era unicul atelier de genul acesta din cadrul Bisericii Ortodoxe din România, care funcționa într-o mănăstire! Maicile au lucrat în atelier și covoare pentru Danemarca, stofe pentru Catedrala din Canterbury, pentru biserici din Germania. Între anii 1977-1978, la Mănăstirea Țigănești s-au refăcut toate broderiile de la Castelul Peleş din Sala Maură, după modelele lucrate în Franța și Viena!

Multe lucruri mai află la Tiganesti. Si aerul e altfel: pădurea, lacul din preajmă, truda maicuțelor, rugăciunile celor care s-au nevoit aici, neștiuți de lumea largă. Mai e și un corp de clădire de la 1848 care adăpostește muzeul cu multe obiecte prețioase, un cimitir cu un monument realizat de renumitul Carol Stork (sf. sec. XIX)

Nădăjduiesc, din mila Domnului și pentru rugăciunile maicii Domnului, să mai calc eu păcătosul prin locurile astea. Înghesuiți sau scandalizați de București, vă recomand să vă retrageți macar pentru câteva ore prin curțile de la mănăstirea Țigănești din Ciolpanii Ilfovului. Nu se poate să nu vă asculte cineva. Fie de-ar fi vântul sau pictura maeștrilor iconari binecredincioși.

Sursa: www.umblarici.ro